

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.508 van 12 juni 2003
in de zaak A. 127.358/VII-27.962.**

In zake :
1. Filip DEPLAE,
2. Koen LAGAE,
3. Roselin CHRISTIAENS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat F. SOETAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Green Island,
Havenlaan 16

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomen partij :

de v.z.w. FLORÉAL-GERMINAL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 71-72.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Filip DEPLAE, Koen LAGAE en Roselin CHRISTIAENS op 27 september 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit van de Afdeling Juridische Dienstverlening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Leefmilieu en Infrastructuur van 1 augustus 2002, houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing nr. BOA-S/V-BBI/C955 van 25 juni 2002 van OVAM, houdende uitspraak inzake conformiteit van een bodemsaneringsproject-conformiteitsattest";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 mei 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. SOETAERT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat I. LIEBAUT die, loco Advocaat P. DEVERS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De rechtspleging

Overwegende dat de v.z.w. FLOREAL-GERMINAL met een verzoekschrift van 19 februari 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek, uitgaande van de saneringsplichtige eigenaar van het perceel, kan worden ingewilligd;

2. De feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden weergegeven :

2.1. De tussenkomende partij is eigenaar van het café "GERMINAL", gelegen aan de Grote Markt te Izegem. Ten gevolge van een lek in de mazoutleiding, is mazout in de ondergrond en het grondwater terechtgekomen. De lekkende mazout

is ook terechtgekomen in de aanpalende terreinen, waarvan de verzoekende partijen eigenaar zijn.

2.2. Ingevolge die verontreiniging dient een bodemsanering te worden doorgevoerd. Een milieuadviesbureau maakt voor de tussenkommende partij op 26 maart 2002 een bodemsaneringsproject. Uit het rapport blijkt op het eerste gezicht dat er een keuze is tussen verschillende saneringsmethoden.

Er worden verschillende scenario's onderzocht :

- sanering tot onder de toetsingswaarde voor opname in het register van de verontreinigde gronden;
- sanering met als doel het verwijderen van de drijfslag nadat het pand op de Grote Markt 13 wordt afgebroken, de grond gesaneerd (<toetsingswaarde voor opname in het register van de verontreinigde gronden), de drijfslag verwijderd wordt middels drains;
- sanering met als doel verwijderen van de drijfslag via een grondwaterzuiveringsinstallatie (grondwateronttrekking via filters) en verhinderen dat geurhinder in kelders kan ontstaan;
- sanering met als doel verwijderen van de drijfslag via een grondwaterzuiveringsinstallatie (grondwateronttrekking via drain) en verhinderen dat geurhinder in kelders kan ontstaan.

In het rapport wordt voor het vierde saneringsvoorstel geopteerd.

2.3. Op 25 juni 2002 wordt dit bodemsaneringsproject door de OVAM conform aan de bepalingen van het decreet van 22 januari 1995 betreffende de bodemsanering verklaard.

2.4. Met een schrijven van 22 juli 2002 stellen de verzoekende partijen tegen deze conformverklaring beroep in bij de Vlaamse regering. Als bijlage bij het beroepschrift steekt een gewoon afschrift van het conformiteitsattest.

2.5. Op 1 augustus 2002 wordt de thans bestreden beslissing genomen : het administratief beroep wordt onontvankelijk verklaard omdat het beroepschrift niet was voorzien van een voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden beslissing, zoals wordt vereist krachtens artikel 36, § 2 of artikel 37, § 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering;

3. De ontvankelijkheid

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat het schorsingsverzoek niet ontvankelijk is omdat het administratief beroep dit evenmin was;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun eerste middel betwisten dat het administratief beroep dat zij hadden ingesteld niet ontvankelijk was; dat de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie verband houdt met de grond van de zaak; dat er nog geen aanleiding toe bestaat die exceptie in de huidige stand van de zaak te onderzoeken;

4. De beoordeling

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partijen in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 18, § 1, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering; dat zij stellen dat overeenkomstig deze bepaling tegen een conform verklaard bodemsaneringsproject binnen een termijn van dertig dagen na de ontvangst van de kennisgeving ervan, bij een ter post aangetekend schrijven met ontvangstbewijs beroep kan worden aangetekend bij de Vlaamse regering, dat het beroepschrift dat te dezen vergezeld was van een gewoon afschrift van de bestreden beslissing voldoet aan de decretale voorwaarde; dat zij voorhouden dat artikel 36, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering (Vlarebo) daarentegen wel een eensluidend verklaard afschrift vereist, en dit op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, maar dat deze voorwaarde en haar sanctie evenwel niet voorzien zijn in artikel 18, §1, van het bodemsaneringsdecreet noch in enige andere bepaling ervan, zodat zij bij toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moeten worden gelaten;

Overwegende dat de verwerende partij kort samengevat daartegenover stelt dat het aan de Vlaamse regering stond om de regeling van het administratief beroep zoals bedoeld in artikel 18 van het bodemsaneringsdecreet verder uit te werken, op grond van haar algemene uitvoeringsbevoegdheid, zoals bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, om verordeningen te maken die voor de uitvoering van decreten nodig zijn; dat zij vervolgt dat ter uitvoering van artikel 18 van het bodemsaneringsdecreet artikel 36 van het Vlaamse op straffe van onontvankelijkheid een voor eensluidend verklaard afschrift vereist van de bestreden beslissing en dat deze bepaling geen beoordelingsruimte laat; dat zij betoogt dat het bepalen van een ontvankelijkheidsvoorwaarde niet in strijd is met het bodemsaneringsdecreet;

Overwegende dat de tussenkomende partij betoogt dat de Vlaamse regering inzake de administratieve beroepen een grotere rechtszekerheid geboden achtte en aldus de voorwaarde tot het overleggen van een voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden beslissing opgelegd heeft; dat zij vervolgt dat het besluit dat terzake als rechtsbasis dient, definitief is “verworven” in het rechtsverkeer;

Overwegende dat artikel 18 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering bepaalt wat volgt :

"§ 1 De personen en organen bedoeld in artikel 17, § 3, en, in het geval bedoeld in artikel 16, § 5, de personen bedoeld in artikel 24, § 1, 5° van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, kunnen binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving bedoeld in artikel 17, § 3, respectievelijk na afloop van de termijn van de bekendmaking krachtens het tweede lid van dezelfde bepaling, tegen de conformverklaring bij ter post aangetekend schrijven met ontvangstbewijs beroep aantekenen bij de Vlaamse regering.

Het beroep is schorsend wanneer het wordt ingediend door het college van burgemeester en schepenen of de andere overheidsorganen bedoeld in artikel 17, § 3, eerste lid, 5°. Het beroep is niet schorsend in de andere gevallen.

§ 2 De Vlaamse regering doet uitspraak binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van het beroep. De Vlaamse regering betekent haar beslissing binnen een termijn van tien dagen aan de beroepsindiener, aan OVAM en aan de andere personen en organen vermeld in artikel 17, § 3. Bij ontstentenis van uitspraak of betekening binnen de hierboven bepaalde termijnen, wordt de conformverklaring geacht bekrachtigd te zijn";

dat artikel 36 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering als volgt luidt :

"§ 1 Het beroep, bedoeld in artikel 18 van het decreet, moet per aangetekende brief met ontvangstbewijs worden ingediend bij de Vlaamse regering, per adres AJD.

§ 2 Het beroep bevat, op straffe van onontvankelijkheid, een voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden beslissing.

§ 3 De AJD onderzoekt de ontvankelijkheid van het beroep.

§ 4 Wordt het beroep onontvankelijk bevonden, dan worden de indiener van het beroep en de OVAM door de AJD binnen veertien dagen na ontvangst van het beroep per aangetekende brief daarvan in kennis gesteld.

Wordt het beroep ontvankelijk bevonden, dan worden de indiener van het beroep, de OVAM, alsook de Adviescommissie Bodemsanering binnen veertien dagen na ontvangst van het beroep per aangetekende brief daarvan in kennis gesteld.

§ 5 Binnen veertien dagen na ontvangst van die kennisgeving legt de OVAM per aangetekende brief het administratief dossier neer bij de Adviescommissie Bodemsanering per adres AJD, eventueel vergezeld van een nota met opmerkingen ten aanzien van het ingediende beroep.

§ 6 De Adviescommissie Bodemsanering verleent met betrekking tot het beroep een gemotiveerd advies aan de Vlaamse regering. Daarbij zal de Adviescommissie Bodemsanering zich, inzake die overwegingen en onderdelen van de bestreden beslissing waarbij de OVAM uitspraak doet als erkende bodemsaneringsdeskundige, beperken tot een marginale toetsing waarbij ze in haar advies op gemotiveerde wijze uitspraak doet over de eventuele manifeste onredelijkheid van de overwegingen en onderdelen in kwestie van de bestreden beslissing.

Binnen twintig dagen na ontvangst van het in § 5 bedoelde administratief dossier en de eventuele nota van de OVAM zendt de Adviescommissie Bodemsanering haar gemotiveerd advies per aangetekende brief aan de Vlaamse regering, per adres van de Vlaamse minister.

§ 7 Binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van het beroep, bedoeld in § 1, doet de Vlaamse regering bij gemotiveerde beslissing uitspraak over het ingediende beroep.

De beslissing van de Vlaamse regering wordt binnen een termijn van tien dagen na datum van deze beslissing per aangetekende brief ter kennis gebracht van de indiener van het beroep, de OVAM en in voorkomend geval van de andere personen en organen, vermeld in artikel 17, § 3, van het decreet";

Overwegende dat artikel 18 van het bodemsaneringsdecreet, noch enige andere bepaling van dat decreet vereisen dat bij het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid een voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden beslissing wordt gevoegd; dat weliswaar de Vlaamse regering beschikt over een algemene uitvoeringsbevoegdheid welke zij ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, doch het op het eerste gezicht zeer de vraag is of op grond van die algemene uitvoeringsbevoegdheid kan worden besloten tot een zeer ingrijpende sanctie, met name de onontvankelijkheid van het beroep, en dit omwille van het miskennen van een voorschrift dat op het eerste gezicht een louter formalistisch karakter heeft, terwijl te dezen moeilijk twijfel kon rijzen met betrekking tot de beslissing waartegen administratief beroep werd aangetekend; dat er voor artikel 36, § 2, van het Vlarebo op het eerste gezicht geen rechtsgrond is, zodat die bepaling op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, de verzoekende partijen het volgende uiteenzetten :

"Overeenkomstig art. 8 § 1 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, is de bodemsanering erop gericht de achtergrondwaarden voor de bodemkwaliteit te realiseren.

Art. 8 § 2 van het voornoemd Decreet voegt hieraan toe dat indien het wegens de kenmerken van de bodemverontreiniging of van de verontreinigde gronden niet mogelijk is de achtergrondwaarden voor de bodemkwaliteit te realiseren, door maatregelen die overeenstemmen met de stand van de techniek en die geen onredelijke kosten meebrengen, de bodemsanering er minstens wordt op gericht een betere bodemkwaliteit te verwezenlijken dan bepaald door de toepasselijke bodemsaneringsnormen of, als ook dat niet mogelijk is, te vermijden dat de bodemkwaliteit een ernstige bedreiging vormt.

Het betreft in casu een gemengde bodemverontreiniging.

De verplichting tot saneren van deze verontreiniging wordt volgens het voornoemd Decreet bepaald aan de hand van specifieke bodemsaneringnormen die door de Vlaamse Regering werden opgesteld.

Deze bodemsaneringnormen beantwoorden volgens art. 7 van het voornoemd Decreet aan een niveau van bodemverontreiniging bij overschrijding waarvan ernstige nadelige effecten kunnen optreden voor de mens of het milieu, gelet op de kenmerken van de bodem en de functie die deze vervult.

Deze ernstige nadelige effecten hebben onder meer betrekking op de gezondheid van de verzoekende partijen, die allen dagelijks leven op de verontreinigde terreinen.

Zij zijn immers allen de bewoners en gebruikers van de woningen en tuinen die gevestigd zijn op de verontreinigde terreinen.

In het BSP wordt door de bodemsaneringdeskundige uitdrukkelijk erkend en aanvaard dat bij het weerhouden saneringsvoorstel een ernstige restverontreiniging aanwezig blijft, zowel in de bodem als in het grondwater, waarbij de concentraties minerale olie de bodemsaneringnorm overschrijden (zie pag. 43 van het BSP).

Bij een 'in-situ' sanering kan bovendien nooit met zekerheid gesteld worden of de saneringsdoeleinden, die in dit geval toch wel zéér weinig ambitieus zijn, effectief bereikt worden.

Na de sanering zal er nog steeds ernstige verontreiniging blijven bestaan, waarbij de concentraties minerale olie die de bodemsaneringnormen manifest overschrijden, en zal ook het verspreidingsrisico blijven bestaan, zelfs wanneer het beoogde resultaat optimaal wordt bereikt, waardoor de verontreiniging zelfs na sanering niet onder controle is.

De conclusie is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de wijze van saneren in de gegeven omstandigheden op administratief vlak definitief vastlegt, hetgeen ernstige niet te herstellen nadelen, in het bijzonder op het vlak van de gezondheid, teweegbrengt in hoofde van de verzoekende partijen.

Tenslotte moet ook benadrukt worden dat benevens de gezondheid van de verzoekende partijen die in het gedrang komt, zij ook dagelijks 'aan den lijve' ondraaglijke hinder moeten ondergaan, zoals geurhinder, met alle gevolgen van dien, het nooit kunnen gebruik maken van putwater of grondwater, etc...

In de tuin kunnen evenmin vruchten worden gekweekt, op het gevaar af ziek te worden van de vruchten wanneer ze worden geconsumeerd.

De nadelen die de verzoekende partijen lijden tengevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit van de Afdeling Juridische Dienstverlening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap,

Departement Leefmilieu en Infrastructuur van 1 augustus 2002, zijn derhalve voldoende ernstig om een schorsing te verantwoorden.

De ernstige nadelen zijn bovendien niet te herstellen";

Overwegende dat de verwerende partij daartegenover stelt :

- "1. Naar luid van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, wat erop neerkomt, en wat overigens bevestigd werd in de rechtspraak van Uw Raad, dat een louter beroep tot nietigverklaring niet tot een nuttige oplossing van het geschil kan leiden indien de bestreden rechtshandeling bij de afloop van dit beroep effectief onwettig zou blijken en vernietigd zou dienen te worden.
2. Voor een schorsing is derhalve de cumulatieve vervulling van vijf voorwaarden vereist : 1° dat er nadeel berokkend wordt of kan worden, 2° dat dit nadeel ernstig is, 3° dat dit nadeel moeilijk te herstellen is, 4° dat dit nadeel veroorzaakt wordt door de bestreden rechtshandeling en 5° dat de verzoeker persoonlijk dit nadeel ondervindt.
3. Verzoekende partijen poneren dat bij overschrijding van de bodemsaneringsnormen, ernstige nadelige effecten kunnen optreden voor de mens en het milieu. Deze ernstige nadelige gevolgen zouden onder meer betrekking hebben op de gezondheid van verzoekende partijen, die dagelijks leven op de verontreinigde gronden. Verzoekende partijen poneren dat in het BSP door de bodemsaneringsdeskundige uitdrukkelijk wordt erkend dat bij het weerhouden saneringsvoorstel een ernstige restverontreiniging aanwezig blijft, zowel in de bodem als in het grondwater, waarbij de concentraties minerale olie de bodemsaneringsnorm overschrijden. Tenslotte zouden verzoekende partijen ondraaglijke hinder moeten ondergaan, zoals geurhinder, het nooit kunnen gebruiken van potwater en grondwater etc....
4. Hierbij (dient) opgemerkt dat de aangevoerde nadelen voortvloeien uit de verontreiniging van de bodem tengevolge van het lek in de betrokken installatie. De uitvoering van het bodemsaneringsproject zoals het is conformverklaard, zal de aangevoerde nadelen in elk geval gunstig beïnvloeden. Daarenboven laten de bestreden beslissing alsmede de conformverklaring de burgerlijke rechten van verzoekende partijen onverkort.
Het bestreden besluit noch de conformverklaring beletten in geen geval dat verzoekende partijen in het kader van het door hun gevorderde schadeherstel een naar hun zeggen meer verregaand herstel nastreven.
Derhalve blijkt dat de aangevoerde nadelen niet voortvloeien uit de voorlopige tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, en ook om die reden zeker de vordering tot schorsing dient te worden afgewezen";

Overwegende dat de tussenkomende partij het volgende betoogt :

"De verschillende onderdelen van het door de verzoekers aangedragen moeilijk te herstellen ernstig nadeel welke geen uitstaans hebben met de beschreven rechtsgevolgen komen als MTHEN niet in aanmerking omdat ze niet uit de bestreden beslissing volgen en overigens door de schorsing ervan niet kunnen worden weggenomen.

Waar de verzoekers schermen met 'gezondheidsperikelen' werd daarvan door hen alvast niet gewaagd in de hangende burgerlijke procedure.

Ter gelegenheid van voornoemde procedure in gemeen recht werden door huidige verzoekers ook bedragen ter vergoeding van genotsderving in minwaarde gevorderd. Een afstand van deze aanspraken is alvast huidig tussenkommende partij niet bekend.

Voor de burgerlijke rechter vorderden de verzoekers een rijkelijke schadevergoeding alsook te horen zeggen voor recht dat huidig tussenkommende partij zou voorzien in een sanering overeenkomstig de -blijkbaar dan wel aanvaarde-'voorwaarden en opmerkingen geformuleerd door OVAM'.

Voornoemde houding verbaasd gemeten aan het thans voorliggend beklag dat om bovenstaande redenen alvast zogezien 'ernst' mist.

Het voorgehouden -aldus te herleiden tot een louter financieel- nadeel is daarenboven dermate onderbouwd door veronderstellingen- en met gebeurtenissen die in die mate onzeker zijn dat zij onmogelijk kunnen voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing";

Overwegende dat uit het bodemsaneringsproject zelf blijkt dat de bodemsaneringsnorm overschreden is en er dus nadelige effecten kunnen optreden voor mens of milieu; dat het bijgevolg aannemelijk is dat de verzoekende partijen ernstige nadelen zullen ondergaan ten gevolge van een bodemsaneringsproject dat die nadelige effecten van de mazoutverontreiniging onverlet laat; dat dit nadeel, dat te maken heeft met hinder die zal worden ondergaan en gezondheidsrisico's, niet zonder meer in een geldbedrag kan worden uitgedrukt; dat in de dagvaarding waar de tussenkommende partij op doelt overigens ook het herstel van alle schade in natura wordt gevorderd, hetgeen er op wijst dat de schade meer is dan louter pecuniair; dat het argument van de verwerende partij dat het nadeel voortvloeit uit het lek in de mazoutleiding en niet uit de bestreden beslissing die juist een verbetering van de situatie beoogt, zou meebrengen dat omwonenden nooit op nuttige wijze een bodemsaneringsproject bij de Raad van State kunnen aanvechten, vermits elke bodemvervuiling haar oorsprong vindt in bepaalde feiten en elk bodemsaneringsproject in beginsel verbetering van de toestand beoogt; dat een te weinig vergaand bodemsaneringsproject dus wel degelijk nadelen meebrengt; dat het in zulk geval de Raad van State toekomt om door een schorsing van de tenuitvoerlegging daaraan te verhelpen;

Overwegende dat is voldaan aan de twee voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit kan worden bevolen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. FLOREAL-GERMINAL in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de afdeling Juridische Dienstverlening van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur van 1 augustus 2002 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van OVAM van 25 juni 2002, houdende uitspraak inzake conformiteit van een bodemsaneringsproject-conformiteitsattest, onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf juni tweeduizend en drie, door :

de H. E. BREWAEYS,
Mevr. A. WIJNANTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

E. BREWAEYS.